

اتحاد و انتقاد

بررسی آنچه احزاب و تشکل‌ها نسبت به پاسخگو کردن رئیس‌جمهور و دولت می‌توانند انجام دهند

فائزه هاشمی آزاد شد

محمدحسین آقاسی، وکیل دادگستری در گفت‌وگویی با اشاره به آخرین وضعیت پرونده فائزه هاشمی، دختر مرحوم اکبر هاشمی‌رفسنجانی، اظهار کرد: «پیش از این با آزادی مشروط خانم فائزه هاشمی‌رفسنجانی مخالفت صورت گرفته بود ولی امروز، رای دادگاه تجدیدنظر به ما ابلاغ شد که بنا بر آن، با آزادی خانم فائزه هاشمی موافقت صورت گرفت و او امروز عصر از زندان آزاد شد.» این وکیل دادگستری پیشتر درباره وضعیت موکلش گفته بود که «پرونده‌های ایشان جمع شده و میزان مجازاتی که باید تحمل کنند، ۳ سال و ۷ ماه است که حدود ۲ سال از آن حکم را تحمل کرده بنابراین در مهر ماه سال آینده محکومیت او به پایان خواهد رسید.»

FATF در مجمع تصویب خواهد شد

غلامرضا مصباحی‌مقدم، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام در گفت‌وگو با اینا گفت: «آقای پزشک‌پسندان عضو مجمع تشخیص مصلحت هستند و در جلسات حضور پیدا می‌کنند، از FATF دفاع خواهد کرد و مجمع هم آن را تصویب می‌کند.» عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام تاکید کرد: «موضوع FATF در مجمع متوقف است و این توقف بررسی‌ها مربوط به امروز نیست.» مصباحی‌مقدم درباره علت توقف بررسی‌های پیوستن به FATF گفت: «FATF (کارگروه ویژه اقدام مالی) ۴۱ توصیه است که ۳۹ توصیه را به اجرا رساندیم و در حال حاضر دو موضوع CFT و پارامو به اجرا نرسیده و متوقف شده‌اند، متعلقش این بود که این خود منشأ تحریم داخلی بود.»

فرهاد فخرآبادی

خبرنگار گروه سیاسی

تاریخ درس می‌دهد

تاریخ عرصه آموزش است و سیاست هم خالی از این درس‌ها نیست. در ایران معاصر و در دوران پس از دوم خرداد هم عرصه اصول‌گرایی و اصلاح‌طلبی سرشار از تجربه‌های مشترکی است که می‌تواند درس عبرت باشد، البته اگر درس‌گرفتنی در کار باشد. درباره اصلاح‌طلبان نماد بارز و مشخص این ایجاد شکاف‌رانی توان در تجربه‌های مشاهده کرد که منجر به حضور پدیده‌ای به نام محمود احمدی‌نژاد در عرصه مدیریت کلان کشور شد؛ تجربه‌ای که پس از شکافی که بین اصلاح‌طلبان ایجاد شد، از دل انتخابات ۱۳۸۴ به‌دست آمد؛ زمانی که تعدد کاندیداهای اصلاح‌طلب در نهایت منجر به این شد که نام محمود احمدی‌نژاد به‌عنوان رئیس‌جمهور اعلام شود. اگرچه از همان زمان بحث عبرت‌آموزی در این جریان در نظر گرفته شد اما به دلیل فضای سیاسی غیرقابل پیش‌بینی و عدم وجود شرایط نرمال سیاسی در انتخابات و وقایع بعدی قریب به ۱۰ سال طول کشید که نشانه‌های این تغییر نگاه در سنگر اصلاح‌طلبی به چشم خورد و در نهایت اصلاحات را در کرسی درس‌آموزی قرار داد و آنها در دو انتخابات ۹۲ و ۹۶ از کاندیدای واحد حمایت کردند و پیروز رقابت شدند البته که این دوره هم درس‌آموزی‌های خود را داشت و شاید مهمترین موضوع آن مربوط به حفظ رئیس‌جمهوری در مسیر شعارهایی بود که به واسطه آن اصلاح‌طلبان از او حمایت کردند و در نهایت دولت حسن روحانی با کوتاه آمدن‌ها حتی در مقام پاسخگویی به عدم موفقیت‌هایش

به‌ویژه در دوره دوم ریاست‌جمهوری نسبت به اصلاح‌طلبان آنگونه که باید و شاید نبود. البته که این عدم پاسخگویی در قبال اکثر رؤسای‌جمهور و دولت‌ها و حتی سایر مناصب انتخابی و انتصابی در کشور ما مطرح است و دغدغه همیشگی سیاسیون و مردم نسبت به سیاسیون است.

دوره جدید یا تکرار تاریخ

به هر ترتیب پس از کش‌وقوس‌هایی که سیاست ایران به خود دیده است، دولت جدید روی کار آمده و این بار کاندیدایی بر مسند قدرت نشسته است که با حمایت اصلاح‌طلبان به ریاست‌جمهوری رسیده است و حالا توجه به اینکه او اعلام کرده «عضو هیچ حزبی نیستیم»، این نگرانی دوباره مطرح می‌شود که قرار است او چگونه پاسخگوی حمایتش در فضای سیاسی باشد و اینکه فضای همراه‌شده در جبهه اصلاحات که به عنوان حامی اصلی اوست، چندی است با برخی اظهارنظرها روبه‌رو است که تاکیدش بر عدم ضرورت این همراهی به عنوان سیاستمداری که مورد حمایت جبهه اصلاحات در انتخابات قرار گرفته، روبه‌رو شده است. حالا باید دید در آغاز دولت مسعود پزشکیان و مهم‌تر در ادامه راه کدام مسیر درباره حامیان او مورد استفاده قرار خواهد گرفت. آیا اصلاح‌طلبان به درس گرفتن از تاریخ ادامه می‌دهند و در عین انتقاد، اتحاد خود را ادامه می‌دهند و یا وارد مسیری می‌شوند که سرنوشتی تلخ و شاید تلخ‌تر از دولت معجزه‌هزاره سوم در پس آن باشد.

ادامه سر مقاله

راهبرد «خالص‌سازی» شکست خورد و مردم نیز به نحو ملموسی با معنای ملی انتخابات قهر کردند و فقط معنای قومی و طایفه‌ای آن پابرجا ماند. میزان مشارکت در تهران در زمستان گذشته این ادعا را تأیید می‌کند. در نتیجه راه برای تغییر رویکرد باز شد و انتخابات تابستان امسال نسبت به ۱۴۰۰ به نحو ملموسی گشوده شد و امید برای تحول را ایجاد کرد. در نهایت، آقای پزشکیان تأیید صلاحیت شد. گرچه افکار آقای پزشکیان و ادبیات اصلاح‌طلبانه آقای خاتمی با یکدیگر تطابق صددرصدی ندارند؛ ولی از حیث کلیات نگاه و رویکرد «وفاق»، اشتراکات دولت با اصلاح‌طلبان زیاد و حتی مطابق شرایط مؤثرتر است.

از سوی دیگر، تغییرات مهمی در رویکرد نهادهای رسمی و اصولگرایان نیز به‌وجود آمده است. این رویکرد که آنان هم به وفاق اعتقاد دارند و در پی حذف چون گذشته نیستند، باید این فرصت را معتنم شمرد و هم به دولت و هم به این نیروها کمک کرد که این مسیر را ادامه دهند. از دولت پزشکیان خیلی صریح باید دفاع کرد؛ به‌ویژه باید از انتخاب نیروهای کاربلد در قالب سیاست وفاق حمایت کرد. نباید تصور شود که کسانی دنبال سهم‌خواهی هستند. باید از آمدن نیروهای جوان‌تر و زنان خوشنود بود و استقبال کرد و حضور نیروهای پایه‌ساز گذشته را نپذیرفت. از طرح مسائل جزئی انتقادی باید پرهیز کرد. دولت‌ها و افراد را بر حسب امور جزئی ارزیابی و داوری نمی‌کنند؛ بلکه بر اساس سیاست کلان و برنامه اصلی آنان مورد داوری قرار می‌گیرند. باید بدون هیچ قید و شرطی کمک کرد؛ مگر جایی که احساس کنیم از وعده‌های خود عدول می‌کنند. انتقادات جزئی و موردی نیز طبعاً در سطح رسانه‌ها مطرح می‌شود و حتماً هم اثرگذار است. فرآیند وفاق را باید جدی گرفت و از گذشته عبور کرد. وضعیت کشور در شرایط عادی نیست. عبور از یک مرحله تاریخی، بسیار حساس است و تنها نیروهایی قادر به ایفای نقش سازنده و تاریخی در این عبور هستند که از خود بگذرند و دارای شجاعت اخلاقی و تقدم دادن منافع ملی به هر نفع دیگری باشند.

نگاه سیاستمدار یک

محمود میرلوحی عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت:

از تاریخ درس گرفته‌ایم و به عقلانیت رسیدیم

و در انتخابات جامعه آن حزب را انتخاب می‌کند. پس از آن دولت و مجلس معمولاً در اختیار حزب برنده قرار می‌گیرد. ولی در کشور ما وضعیت احزاب این سروسامان را ندارد، چنانچه در قانون فقط گفته شده است که احزاب می‌توانند تشکیل شده و اقدام به فعالیت کنند اما ملاحظه می‌کنید که مسئولیتی به آنها در حوزه انتخابات و مدیریت کشور داده نشده است. چیزی که الان وجود دارد این است که دو جبهه اصلی اصلاح‌طلبی و اصول‌گرایی در ایران داریم که زمان انتخابات فعال می‌شوند اما بعد از انتخابات چون سیستم حزبی در ایران وجود ندارد، دولت هم در نتیجه پاسخگویی حزب نخواهد بود و متقابلاً حزب هم پاسخگویی مردم نیست؛ در حالی که در دنیا اینطور نیست و دولت و مجلس خودش را برآمده از آن حزب می‌داند و بر همین اساس باید پاسخگو باشند. چنانچه می‌بینیم در طول مدتی که دولت و یا مجلس برآمده از آن حزب مشغول به کار است، مرتباً در ارتباط و رفت‌آمد با حزب بوده و در این رفت و آمدها که برنامه‌ها و راهبردها مورد تأیید حزب قرار می‌گیرد و یا حتی تغییر می‌کند ولی در ایران متأسفانه احزاب دخیل نیستند و آن نقش را ندارند.

مسعود پزشکیان پس از تأیید صلاحیت به صراحت اعلام کرد که

محمود میرلوحی، عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت در گفت‌وگو با خبرنگار هم‌میهن معتقد است مجموعه احزاب اصلاح‌طلب با تجربه‌هایی که از دوم خرداد به بعد به دست آورده‌اند، به این سطح از عقلانیت رسیده و از تاریخ درس گرفته‌اند که دچار انشعاب نشوند. او می‌گوید برنامه‌های احزاب اصلاح‌طلب و در رأس آن جبهه اصلاحات برابری اساس است که اتفاق دولت‌های یازدهم و دوازدهم تکرار نشده و ارتباط مستمر با دولت و شخص رئیس‌جمهور ادامه داشته باشد.

احزابی که رئیس‌جمهور را در جریان انتخابات حمایت کرده‌اند، چگونه می‌توانند کاری کنند که دولت در مسیر وعده‌هایی که به مردم داده بماند و در همان مسیر حرکت کند؟

چیزی که در ایران وجود دارد یا آن تجربه‌ای که در جهان دیده‌ایم متفاوت است. چیزی که در جهان می‌بینیم بر این اساس است که احزاب در دنیا مسئولیت مشخص دارند و این مسئولیت عبارت از این است که اقدام به تربیت کادر می‌کنند، برنامه می‌نویسند، در انتخابات شرکت می‌کنند و برنامه‌هایشان را به جامعه ارائه می‌کنند